

Î N C H E I E R E nr. 3/PI/CC

Sedința Camerei de Consiliu din 11 iunie 2013

PREȘEDINTE: F. P.

GREFIER: C. U.

S-a luat în examinare propunerea de luare a măsurii arestării preventive formulată de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție –Serviciul Teritorial Timișoara, privind pe inculpata B. F..

La apelul nominal se prezintă inculpata B. F., în stare de reținere, asistat de apărător ales P. M. – avocat din cadrul Baroului Timiș.

Parchetul este reprezentat de procuror L. D. din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care apărătorul ales al inculpatei, avocat P. M., solicită în exercitarea dreptului la apărare, acordarea unui interval de timp de 1 oră pentru studierea dosarului de urmărire penală.

Instanța pune în discuție cererea formulată de apărătorul ales al inculpatei.

Procurorul nu se opune cererii, însă apreciază că timpul solicitat este prea lung în raport cu actele de la dosar.

Instanța, în deliberare, încuviințează cererea formulată de apărătorul ales al inculpatei, acordând un interval de timp de o oră pentru studierea dosarului și fixând ca oră pentru reluarea dezbaterilor, ora 17,30.

La ora 17,30 se relau dezbaterile, la apelul nominal prezentându-se inculpata B. F. în stare de reținere, asistată de apărător ales, avocat P. M..

I se aduce la cunoștință inculpatei conținutul propunerii de arestare preventivă formulată de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție –Serviciul Teritorial Timișoara, apoi se ia o declarație acesteia, consemnată în scris și depusă la dosar și constatând cauza în stare de judecată, se acordă cuvântul părților prezente la dezbateri.

Procurorul susține oral propunerea de arestare preventivă a inculpatei B. F. pentru o perioadă de 29 de zile și solicită admiterea acesteia. Se arată că, așa cum rezultă din materialul de urmărire penală întâlnirea inculpatei cu investigatorii sub acoperire nu a avut loc întâmplător, ea având loc ca urmare a existenței unor indicii cu privire la preocuparea inculpatei de a pretinde și primi foloase necuvenite de la justițiabili pentru a pronunța soluții favorabile, Judecătoria Ineu fiindu-i solicitate de către CSM mai multe dosare soluționate de către inculpată în același mod. Se precizează că inculpata a avut inițiativa dialogului cu investigatorul sub acoperire încă din luna ianuarie, după ce în prealabil i s-a cerut părerea dacă este posibilă ocolirea procedurii notariale instruind-o pe aceasta ce trebuie să facă și deși intenționat documentele prezentate de investigator nu au fost conforme cu cele

solicitate de inculpata, aceasta a dat de înțeles că vor fi rezolvate și acele situații, deși nu au existat insistențe sau inițiative din partea investigatorilor sub acoperire, inculpata ignorând astfel obligațiile legale pe care le avea, trădând sistemul judiciar.

Totodată se arată că inculpata încă de la prima întâlnire a precizat că suma de 10.000 lei sunt pentru taxe, pretinzând explicit suma de 2.000 lei, ca fiind pentru redactarea acțiunii, ulterior dovedindu-se că inculpata și-a însușit suma totală. Cu privire la suma de 1.000 lei, se arată că deși dacă ar reprezenta un împrumut, conform susținerilor inculpatei, aceasta spunând că o restituie după soluționarea cauzei, folosul acestei sume l-ar reprezenta tot luare de mită. De asemenea, se arată că deși inculpata a observat că nu are competență pentru a soluționa una dintre acțiuni și deși a avut cunoștință de faptul că procedura de citare cu nici una dintre părți nu era legal îndeplinită, a soluționat cauza, sentința fiind comunicată părților la domiciliul reclamantei, planul fiind conceput de inculpată în dorința de a acumula cât mai multe sume de bani. Cu privire la redactarea hotărârii, se arată că inculpata s-a folosit de procedeul copy-paste, în perioada pe care inculpata o indică ca fiind cea în care a fost redactată hotărârea, aceasta fiind plecată din localitate, iar la data pronunțării hotărârii la dosar nu existau procura mandatarului S., aceasta fiind primită ulterior, la o zi după pronunțare, la un alt fax decât al instanței, respectiv la faxul unui Cabinet de Mediere. Cu privire la precizarea de acțiune se arată că aceasta a fost ideea inculpatei, survenită în urma modificărilor programului Ecris. Se solicită a se avea în vedere că inculpata și-a oferit serviciile unor persoane pe care le vedea pentru prima dată, fără nici un fel de ezitare, prin modul de acționare subordonând atribuțiile funcției intereselor personale, faptă care prezintă un grad ridicat de pericol social pentru ordinea publică, încrederea persoanelor în imparțialitatea și onestitatea magistraților putând fi pusă la îndoială dacă nu s-ar lua măsuri ferme față de persoane care săvârșesc astfel de infracțiuni, prin urmare se solicită a se lua față de inculpată măsura arestării preventive pe o perioadă de 29 de zile.

Apărătorul ales al inculpatei, avocat P. M., solicită se arată că există procese pe rolul instanțelor în care nu există o stare conflictuală reală între părți. Se solicită a se avea în vedere disp.art. 1271 din noul Cod Civil care reglementează o instituție nouă și anume „impreviziunea”, acesta fiind motivul pentru care se recurge la concursul instanțelor judecătorești. Se arată că părțile atunci când este vorba de tranzacții imobiliare, apelează la instanțele de judecată, întrucât o hotărâre judecătorească nu poate fi atacată și produce efecte imediate, hotărârea care să țină loc de act autentic fiind preferată de multe persoane, contrazicând susținerile procurorului.

Cu privire la terenurile care nu se află în raza de competență, se solicită să se aibă în vedere disp.art. 126 din Noul Cod de procedură civilă care prevede alegerea de competență de către părțile implicate în litigiu, în acest caz mandatarul alegând competența de soluționare a cauzei, iar art. 130 al. 3 din noul C.pr.civil prevede că judecătorul nu poate invoca necompetența și neexistând totodată vreo reglementare expresă care să interzică mandatarului să reprezinte atât pe vânzător cât și pe cumpărător, în acest caz părțile având același mandatar acesta a putut alege competența de soluționare a cauzei.

Referitor la îndeplinirea condițiilor prev. de art. 143 C.pr.pen., se arată că trebuie să existe probe și indicii temeinice că s-ar fi săvârșit o faptă de natură penală, iar probele și indiciile trebuie să fie în primul rând legale. Se precizează că întreg materialul probator se bazează pe activitatea investigatorilor sub acoperire și deși procurorul a invocat disp.art. 26¹ din Legea nr. 78/2000, investigatorul sub acoperire s-a folosit de acte fictive, depășindu-și atribuțiile, acesta fiind autorizat să producă

probe false și deși inculpata se face vinovată de faptul că a încălcat Codul deontologic, aceasta s-a produs ca urmare a faptului că i s-au prezentat documente false. Prin urmare, se arată că textul de lege nu poate fi interpretat așa cum apare în interpretarea procurorului, investigatorii trebuind a fi introduși în scopul descoperirii faptelor și nu în scopul producerii acestora. Astfel se arată că potrivit disp.art. 64 al. 2 Cpp, probele obținute în mod ilegal nu pot fi folosite într-un proces penal, invocându-se totodată și disp.art. 68 al. 2 Cpp potrivit cărora este oprit a determina o persoană să săvârșească o faptă penală în scopul obținerii unor probe în acest caz investigatorii trebuind să descopere probe și nu să se fabrice, iar dacă existau dubii cu privire la activitatea magistratului, trebuiau să fie demonstrate pretensele infracțiuni din anii trecuți și nu să se depună înscrisuri false pentru a determina săvârșirea infracțiunii de către acesta, recurgându-se la provocări ilegale ce nu pot constitui probe sau indici temeinice că s-ar fi săvârșit o faptă de natură penală.

În ceea ce privește condiția prev. de art. 148 al. 1 lit. f Cpp, solicită a se observa că în analizarea pericolului concret pentru ordinea publică, trebuie să se pornească de la scopul luării măsurii preventive față de inculpată, dacă se impune luarea unei asemenea măsuri, sau s-ar impune luarea unei măsuri restrictive de libertate, respectiv obligarea de a nu părăsi localitatea sau țara. În acest sens, se solicită a se avea în vedere că încă din anul 2009 se fac cercetări față de inculpată, neputându-se stabili existența unor fapte săvârșite de către aceasta care să ducă la luarea măsurii arestării preventive până la acest moment. Totodată, solicită a se analiza în ce măsură luarea unei măsuri restrictive de libertate ar putea influența buna desfășurare a procesului penal, în condițiile în care toate dosarele de care se face vorbire au fost ridicate de către organele de urmărire penală, probele neputând a fi denaturate și riscul de ingerință a inculpatei în buna desfășurare a procesului penal fiind nul, aceasta neputând lua legătura cu investigatorii sub acoperire pentru a le putea influența declarațiile. Solicită de asemenea a se avea în vedere că practica CEDO face distincție între agenții investigatori și agenții provocatori. Pe de altă parte se solicită a se avea în vedere că deși în aceste demersuri ilegale se susține că au mai fost implicați o altă învinuită, un primar și un avocat, nu s-a cerut arestarea lor, iar în acest sens ar trebui avut în vedere principiul echității.

Prin urmare, se solicită respingerea propunerii de arestare preventivă a inculpatei și aplicarea unei măsuri restrictive, respectiv obligarea de a nu părăsi localitatea sau țara, cu obligațiile prevăzute de lege și care decurg din această măsură.

Inculpata B. F., având ultimul cuvânt, solicită a fi respinsă propunerea de arestare preventivă, arătând că actele au fost corecte, existând și certificate de Carte Funciară. Mai arată că și-a desfășurat cu seriozitate activitatea și cunoștea faptul că încă din anul 2009 era urmărită, iar convorbirile telefonice îi erau interceptate, astfel încât nu putea desfășura vreo activitate infracțională în această situație, ci a dorit doar să ajute persoanele care s-au prezentat la ea cu toate actele, mai puțin certificatul fiscal, persoane care au provocat-o nu au venit doar să se intereseze. De asemenea, precizează că sistemul Ecris nu poate fi controlat de nimeni și astfel nu pot fi dirijate dosare spre un anumit complet. Solicită a se avea în vedere că nu reprezintă un pericol pentru ordinea publică, că are o mamă în vârstă de 82 de ani care are nevoie de sprijinul său și nu va împiedica în vreun fel bunul mers al procesului penal, prezentându-se ori de câte ori va fi nevoie, considerând că deși a greșit din punct de vedere deontologic, nu a săvârșit vreo infracțiune.

CURTEA,

În deliberare constată următoarele:

Prin referatul cu propunere de arestare preventivă din data de 11.06.2013, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara, a solicitat arestarea preventivă, pe o perioadă de 29 zile, începând cu data de 11 iunie 2013 a inculpatei B. F., ..., pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în formă continuată și fals în înscrisuri sub semnătură privată în scopul ascunderii comiterii infracțiunii de luare de mită, prev. de art.254 al.1 C.pen. rap. la art.7 al.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 al.2 C.pen. (două acte materiale), respectiv de art.290 C.pen. rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.33 lit.a C.pen.

În fapt, s-a reținut prin referatul mai sus amintit că prin rezoluția din data de 07.06.2013, ora 10,38 și ordonanța din data de 10 iunie 2013 s-a dispus începerea urmăririi penale, respectiv extinderea cercetărilor față de B. F. - magistrat judecător în cadrul Judecătoriei Ineu, județul Arad, pentru săvârșirea infracțiunilor mai sus menționate.

Față de inculpată, existau încă din anul 2009 indicii că aceasta săvârșește abuzuri și ilegalități repetate în exercitarea atribuțiilor profesionale, în schimbul unor sume de bani.

Având în vedere conținutul actului de sesizare din prezentul dosar, precum și indiciile avute în vedere de organul de urmărire penală, cu privire la implicarea directă și în realizarea unui scop veros în pronunțarea unor hotărâri cu încălcarea legii, ceea ce nu reprezintă un episod izolat în activitatea magistratului judecător B. F., ci o preocupare constantă în a „vinde” atribuțiile jurisdicționale, reținându-se că, potrivit stării de fapt descrise în actul de sesizare și în materialul probator ce formează obiectul cauzei înregistrate sub nr. 106/P/2009, învinuita a mai pronunțat cel puțin o hotărâre în condițiile ilegale, s-a apreciat că activitatea infracțională a învinuitei nu poate fi probată decât prin introducerea în cauză a unor investigații sub acoperire, care să efectueze, cu autorizarea procurorului, acțiuni care se circumscriu modului de operare al învinuitei.

În vederea identificării tuturor participanților și obținerii mijloacelor de probă privind activitatea infracțională desfășurată de inculpata B. F., prin ordonanțele din 04.01.2013 și 17.01.2013, s-a dispus, *autorizarea folosirii a patru investigații sub acoperire, această măsură fiind prelungită ulterior succesiv, conform ordonanțelor aflate la dosar.*

Prin referat s-a reținut următoarea stare de fapt:

Prin procesul – verbal din data de 05.03.2013, organele de urmărire penală din cadrul acestui serviciu s-au sesizat din oficiu în legătură cu săvârșirea de către magistratul judecător B. F. a infracțiunilor mai sus arătate, constând în aceea că în data de 17 ianuarie 2013, inculpata B. F. a oferit suport informativ de specialitate investigatorului sub acoperire autorizat în cauză V. I. M., oferindu-i acesteia consultanță juridică în fraudarea legii, în sensul precizării etapelor primare ce trebuiau parcurse și a înscrisurilor necesare înscenării unor raporturi conflictuale ireconciliabile ce ar fi necesitat intervenția autorităților judiciare.

În aceste sens, magistratul judecător B. F. a instruit investigatorul sub acoperire referitor la documentele pe care trebuie să le procure pentru a declanșa procese fictive cu proprietarii terenurilor pe care investigatorul sub acoperire afirma că ar intenționa să le achiziționeze, în așa fel încât să se evite procedura legală, notarială, și să se creeze un presupus conflict juridic cu părțile contractante, pentru ca investigatorul sub acoperire să fie astfel exonerat de plata taxelor și onorariilor

notariale și să nu mai aștepte efectuarea măsurătorilor topografice a terenurilor dobândite, terenuri neîntabulate în cartea funciară și evidențiate doar în titlurile de proprietate. În aceeași împrejurare magistratul judecător a atras atenția investigatorului sub acoperire să nu declanșeze mai mult de 15 procese concomitent, prezentând maxim 15 antecontracte de vânzare cumpărare.

Consecventă angajamentului fraudulos pe care și l-a asumat la data de 17 ianuarie 2013, în data de 26 februarie inculpata B. F. a avut o nouă întâlnire cu investigatorul sub acoperire V. I. M., când la domiciliul magistratului judecător au fost analizate înscrisurile în susținerea legendării investigatorului sub acoperire, inculpata B. F. constatând că o parte a terenurilor erau situate pe raza unor localități aflate în afara ariei competenței teritoriale a Judecătoriei Ineu, dar și-a asumat soluționarea personală și a acelor pricini civile, într-o etapă ulterioară.

De asemenea, magistratul judecător B. F. și-a reiterat hotărârea fermă de a sprijini demersurile judiciare pe care le recomanda investigatorului sub acoperire, angajându-se să soluționeze favorabil interesele funciare ale investigatorului sub acoperire și oferind în continuare consultanță juridică de specialitate, cu scopul eludării dispozițiilor legale imperative. În aceeași împrejurare, inculpata B. F. a pus la dispoziția investigatorului sub acoperire un formular tehnoredactat al unei promisiuni de vânzare – cumpărare, formular redactat anterior de către magistratul judecător și care trebuia doar multiplicat de către investigator, respectiv completat prin scriere olografă împreună cu înstrăinătorul terenurilor, în fiecare situație în parte.

Dând curs cerințelor magistratului judecător B. F., în data de 1 martie 2013, investigatorul sub acoperire V. I. M. a prezentat inculpatei B. F. un nou set de acte, în completarea celor deja cunoscute de magistrat, acte pretinse de către acesta pentru a putea crea aparența unor raporturi juridice licite ce nu și-au putut produce efectele vizate și care necesitau punerea în executare prin recurgerea la autoritatea judecătorească.

Ca și primele acte prezentate inculpatei B. F. și cel de-al doilea set pus la dispoziția investigatorului sub acoperire creau aparența realității existenței unor persoane și a documentelor ce ar fi trebuit să dovedească identitatea, proprietatea asupra unor imobile, acordul de voință cu privire la transferul acestei proprietăți și împuternicirea în acest sens, toate aceste acte fiind colaționate în formatul unor documente cu o vagă aparență a realității și autenticității doar pentru a sprijini legendarea cu care opera investigatorul sub acoperire în cauză.

Cu ocazia întâlnirii din data de 1 martie 2013, în biroul de mediator al învinuitei M. A. M., nora inculpatei B. F., aceasta din urmă a constatat noi iregularități în actele ce i-au fost prezentate, însă a găsit soluția depășirii în interesul investigatorului sub acoperire a acestor probleme, pretinzând pentru „serviciile” judiciare complete pe care le oferea suma totală de 12.000 lei, din care a lăsat să se înțeleagă că 10.000 lei ar fi echivalentul taxelor judiciare pentru acțiunile ce urmau a fi introduse, iar 2.000 de lei ar reprezenta „onorariul” pe care înțelegea să-l rețină pentru sine, ca preț al muncii depuse.

Deși, raportat la practica anterioară ilegală deja constantă a inculpatei B. F., respectiv timbrarea acțiunilor civile cu sume derizorii de ordinul a 15 – 20 lei, era evident că suma pe care urma să o rețină pentru sine din totalul pretins era mai mare decât cei 2.000 de lei, inculpata B. F. s-a grăbit să ofere investigatorului sub acoperire V. I. M. argumente suplimentare pentru a întări convingerea „clientei” sale, a beneficiarei justiției private, că merită o astfel de „investiție”, întrucât judecătoria oferea servicii mai ieftine decât un notar și cu finalitate mult mai rapidă, afirmând

explicit „în ăștia 12.000 cu tot, aici intră și taxele și tot și nu te mai interesează nimic, îți vei primi sentințele definitive”.

Având în vedere solicitarea inculpatei, investigatorul sub acoperire a remis magistratului judecător B. F. în data de 1 martie 2013 suma de 800 (optsute) lei, ca avans la totalul pretins de 12.000 lei, urmând ca diferența să fie remisă magistratului judecător în perioada imediat următoare, fie direct de către investigatorul sub acoperire V. I. M., fie de un „reprezentant”, respectiv un alt investigator sub acoperire.

Ca urmare a celor stabilite la întâlnirea din data de 1 martie 2013, după patru zile, respectiv în data de 5 martie 2013, investigatorul sub acoperire autorizat în cauză S. I., legendat să acționeze ca angajat al investigatorului V. I. M., a contactat-o telefonic pe inculpata B. F., comunicând acesteia că o sună din partea domnișoarei „I.” și stabilind cu inculpata o întâlnire în orașul Ineu la același sediu profesional al nurorii învinuitei.

Cu această ocazie, inculpata B. F. a înmănat spre semnare investigatorului sub acoperire S. I. acțiunile civile pe care le redactase deja și care priveau imobilele descrise în actele cu o presupusă aparență de validitate ce fuseseră anterior remise magistratului judecător, aceasta comunicând investigatorului sub acoperire că a identificat și alte probleme în actele ce i-au fost puse la dispoziție, însă a găsit modalitățile juridice concrete de surmontare a acestor probleme.

Pentru că la întâlnirea din data de 1 martie 2013 investigatorul sub acoperire V. I. M. nu a remis magistratului judecător B. F. decât un avans de 800 de lei din suma totală de 12.000 de lei ce i-a fost pretinsă de către inculpata B. F., investigatorul sub acoperire S. I. a simulat că nu ar cunoaște cu exactitate detaliile plății și după ce a pus pe masă două teancuri ce însumau 10.000 de lei, în bancnote de 50 lei, a întrebat-o pe inculpată B. F. cât mai trebuie să completeze pe lângă cei 10.000 de lei din teancurile puse pe masă, magistratul judecător răspunzând fără echivoc „mai doișpe sute”.

În timp ce investigatorul sub acoperire S. I. a semnat toate exemplarele acțiunilor civile redactate și puse la dispoziție de către inculpata B. F., aceasta a numărat banii remiși de către investigator, constatând că i-a fost dată diferența de 11.200 lei din suma totală de 12.000 de lei pretinsă pentru a declanșa procese în numele investigatorului sub acoperire V. I. M. și pentru a soluționa favorabil toate aceste cereri de chemare în judecată, asigurând investigatorii sub acoperire că pentru aceste sume pretinse și remise se va ocupa personal de transferul pe cale judiciară a dreptului de proprietate asupra terenurilor ce ar interesa investigatorii.

Potrivit celor stabilite cu ocazia convorbirii telefonice din data de 2 aprilie 2013, după două zile, respectiv în data de 4 aprilie 2013, investigatorul sub acoperire S. I. s-a deplasat din nou în localitatea Ineu, unde a avut loc o întâlnire cu judecătoarea B. F. în incinta biroului acesteia din cadrul Judecătoriei Ineu. Cu această ocazie, inculpata l-a informat pe investigator că este necesar să completeze setul de acte depuse în susținerea acțiunilor civile referitoare la achiziția de terenuri cu certificate fiscale emise de primăriile din localitățile în care domiciliază promitenții vânzători, sens în care i-a și remis investigatorului sub acoperire o coală pe care notase în prealabil numele, prenumele și domiciliul fiecăruia dintre vânzători.

În vederea clarificării celor pretinse de către magistratul judecător B. F., cu privire la necesitatea depunerii certificatelor fiscale despre care nu a pomenit nimic cu ocazia primelor întâlniri, în data de 22 aprilie 2013 investigatorul sub acoperire V. I. M. a contactat-o telefonic pe inculpată, cerând detalii în legătură cu aceste certificate, afirmând că anterior inculpata nu a specificat că ar fi necesare, replica

inculpatei fiind aceea că între timp „s-a schimbat la noi mentalitatea oamenilor”, insistând că procedurile judiciare vor putea demara chiar dacă nu vor fi depuse toate aceste certificate, investigatorul sub acoperire V. I. M. afirmând că va încerca să se deplaseze în Ineu în perioada imediat următoare.

Având în vedere cele stabilite cu ocazia convorbirii telefonice, în data de 24 aprilie 2013 investigatorul sub acoperire V. I. i-a comunicat telefonic inculpatei B. F. că a ajuns în Ineu, aceasta din urmă afirmând că se află la domiciliu, unde trebuia să ajungă și investigatorul.

În cadrul discuțiilor purtate în data de 24.04.2013 la domiciliul inculpatei B. F., aceasta i-a comunicat investigatorului sub acoperire că, pe lângă certificatele fiscale, este necesar ca actele să fie completate și cu certificate de carte funciară, din care să rezulte dacă suprafețele de teren în litigiu sunt sau nu intabulate.

Judecătoarea B. F. a explicat investigatorului că aceste acte suplimentare sunt necesare în eventualitatea în care dosarele ar fi repartizate de sistemul informatic președintei judecătoriei sau colegului care urma a fi transferat de la data de 1 mai 2013.

În acest context, inculpata B. F. a afirmat că a întâmpinat probleme cu noul program informatic ECRIS, în sensul că nu mai putea fi sigură că poate direcționa spre completul ei toate cele 11 cereri de chemare în judecată, afirmând că s-a gândit să formuleze o singură cerere de chemare în judecată, unde să existe 11 pârâți. În acest fel, afirma că i-ar fi mult mai ușor să controleze sistemul informatic.

De asemenea, în cadrul aceleiași întâlniri din data de 24 aprilie 2013, inculpata B. F. a ținut să explice că toate aceste precauții sunt necesare pentru eventualitatea în care dosarele nu ar ajunge pe completul ei ori al unui alt judecător care nu respectă exigențele procedurale în privința termenelor și al conținutului actelor introductive de instanță.

Judecătoarea B. F. a insistat de mai multe ori că doar ea și colegul ei judecător T. A. sunt dispuși la aceste nesocotiri ale normelor materiale și procesuale, pomenind numele de T. de mai multe ori, în vreme ce președinta instanței și celălalt judecător sunt inflexibili în respectarea acestor exigențe legale imperative, afirmând că președinta judecătoriei nu este abordabilă în vederea obținerii unui „sprijin” ilegal și descriind-o ca „îi o nebună”. S-a convenit cu acea ocazie ca în ziua următoarea investigatorul sub acoperire să se întoarcă cu toate documentele solicitate.

Respectând cele stabilite cu o zi înainte, în data de 25 aprilie 2013, investigatorul sub acoperire V. I. M. a fost direcționată telefonic de către inculpata B. F. către cabinetul de mediator al nurorii sale, învinuita M. A. M., din orașul Ineu, unde învinuita M. A. M. i-a înmănat spre semnare investigatorului noua cerere de chemare în judecată, unde erau toți cei 11 promitenți vânzători, învinuita M. redactând personal anterior această cerere „Am făcut 12 exemplare, să semnezi” și insistând să-i comunice investigatorului sub acoperire că dacă ar fi urmat calea legală și s-ar fi adresat unui notar public, costurile tranzacției ar fi duble față de suma pe care a plătit-o inculpatei B. F..

Referitor la „precizarea de acțiune”, gândită de către B. F. cu scopul de a dirija spre completul ei judecarea unei singure cauze privind-o pe toți vânzătorii, din declarația învinuitei M. A. M. rezultă că imediat după data de 14 mai 2013, când au fost înregistrate pe rolul Judecătoriei Ineu cele trei acțiuni, inculpata B. F. i-a cerut ca pe acțiunea unică cu privire la toți cei 11 vânzători, semnată de investigatorul sub acoperire V. I. M. la data de 25 aprilie 2013, să înlocuiască titlul „Acțiune cu privire la obligația de a face”, cu titlul „Precizare de acțiune”, iar în partea de sus a aceleiași prime pagini a actului, să treacă numărul dosarului.

În data de 25 aprilie 2013, de la cabinetul învinuitei M. A. M. investigatorul sub acoperire V. I. M. s-a deplasat la domiciliul inculpatei B. F., aceasta înmânându-i în original contractele de vânzare cumpărare și afirmând că așteaptă „să prindă momentul” propice al înregistrării dosarului, în așa fel încât să fie sigură că va putea manipula sistemul informatic și cauza va fi înregistrată la completul ei, că nu va respecta termenul imperativ de 60 de zile și că în aproximativ două săptămâni va preda investigatorului sub acoperire hotărârea definitivă. Referitor la înregistrarea dosarului în sistemul informatic, inculpata B. F. a ținut să precizeze că în procent de 90% este sigură că va reuși să-și „repartizeze” sieși dosarul, iar în eventualitatea în care acesta va fi repartizat colegului său T. A. nu are nicio îndoială că îl va determina pe acesta să li se alăture și să pronunțe o hotărâre în conformitate cu interesele investigatorului sub acoperire.

De asemenea, inculpata B. F. a precizat investigatorului sub acoperire V. I. că ar fi ideal să înregistreze și acțiunile privind dobândirea proprietății asupra terenurilor cu privire la care investigatorii sub acoperire inițiaseră negocieri cu potențialii noi vânzători, pentru a se asigura că și aceste viitoare acțiuni vor putea fi soluționate înainte de vacanța judecătorească.

După această întâlnire dintre inculpata B. F. și investigatorul sub acoperire V. I. M., inculpata a inițiat un apel telefonic în data de 15 mai 2013, pentru a-i comunica investigatorului „Te-am sunat să-ți spun că am rezolvat”, în sensul că a reușit să-și repartizeze sieși dosarul și a insistat că este necesar ca investigatorul să ignore orice act de procedură ce i se va comunica și care nu provine de la ea, sens în care a arătat că dosarul va avea termen în data de 6 iunie 2013. În acest context, inculpata B. F. a dat de înțeles că investigatorului i-ar putea trimite citații și judecătorii de pe celelalte complete, ... „O să primești două înștiințări de la alții doi, pe care nu le iei în considerare, nu răspunzi nimica... Na, acum nu știu cât înțelegi tu, da tu faci așa cum îți spun io, că așa îi bine... Tot ce vei primi, vei primi de la mine, pe 6 iunie”. Pentru mai multe precizări inculpata B. F. a afirmat că ar fi bine să se deplaseze până la lneu investigatorul sub acoperire S. I.

Investigatorul sub acoperire S. I. s-a deplasat în data de 22 mai 2013 la sediul biroului de mediator al învinuitei M. A., unde a venit și inculpata B. F., aceasta comunicându-i investigatorului sub acoperire S. I. că inițial a înregistrat trei cereri de chemare în judecată, din care una a ajuns la completul ei spre soluționare, iar celelalte două la alți doi judecători, dosarul aflat la ea având termen de soluționare la data de 06 iunie 2013, iar în acest dosar a formulat o „precizare, cu tăți la mine”, referindu-se la faptul că ulterior înregistrării acțiunii, a formulat o precizare de acțiune în sensul că dorește să fie chemați în judecată toți vânzătorii din antecontracte în acel dosar.

De asemenea, a transmis că investigatorul sub acoperire V. I. trebuie să ignore actele de procedură ce-i vor fi comunicate în celelalte două dosare, deoarece acele cereri urmează a fi anulate.

În aceleași împrejurări, inculpata B. F. a insistat că investigatorii trebuie să se grăbească și să achite și celelalte terenuri avute în vedere spre achiziționare, ea având posibilitatea ca și cel de-al doilea lot de terenuri să-l includă în procesul civil ce se va soluționa favorabil în data de 6 iunie, insistând că în luna august se va afla în concediu și că nu va putea să facă nimic în procese ce s-ar putea derula în acea perioadă. Referitor la această a doua tranzacție cu terenuri ce ar putea avea loc, investigatorul sub acoperire a întrebat-o pe inculpata dacă va solicita aceleași sume ca și pentru primul lot de terenuri, inculpata B. F. plângându-se că ea personal nu s-ar fi ales cu niciun ban din primele sume remise de investigatori și că a achitat taxele

de timbru cu toți acei bani, afirmând „*chiar am vrut să zic, că...nu-mi dă și mie vreo zece milioane, o mie de lei...da am zis – lasă să le înregistrez mai întâi...da lasă că mai vorbim noi pe parcurs*”.

Fiind întrebată de către investigatorul sub acoperire S. I. dacă suma de o mie de lei tocmai pretinsă este pentru soluționarea favorabilă a primelor cereri de chemare în judecată, B. F. a confirmat, și a precizat că și pentru următoarele tranzacții ar avea aceleași pretenții financiare personale, afirmând „*că acum am prins și momentele astea cu schimbare și mi-o fost și mie...cum le pot...aduce toate la mine [referindu-se la influențarea sistemului informatic ECRIS – s.n.], că asta am zis, stai să văd, să le văd odată pe toate...că o fost schimbările astea cu codul...că vedeau de ce are procură și vânzătorul și cumpărătorul [referindu-se la ceilalți doi judecători s.n.] ...știi, și mă temeam că nu le pot,...și n-am vrut să...dar acum, nu mai am nicio problemă*”.

Având în vedere pretinderea unei noi sume de 1.000 de lei de către B. F., în data de 28 mai 2013, investigatorul sub acoperire S. I. s-a deplasat din nou în localitatea Ineu pentru a remite această sumă de bani, întâlnindu-se cu B. F. în același birou de mediator al învinuitei M. A. M., magistratul judecător a precizat că nu s-a îndeplinit procedura de citare la domiciliul din Târgu Mureș al investigatorului sub acoperire V. I..

Spre finalul întâlnirii inculpata B. F. s-a interesat în legătură cu eventualele noi achiziții de terenuri de către investigatori, insistând să se grăbească cu înregistrarea noilor cauze, după care l-a întrebat pe investigatorul S. I. dacă a discutat cu investigatorul V. I. M. în legătură cu suma de 1.000 lei pretinsă suplimentar sumelor deja remise, iar în momentul în care a primit informația că investigatorul S. are asupra sa acei bani, judecătoarea B. F. a solicitat să-i fie predați „*mi-i dai?...dă-mi-i, să am și eu să...*” preluând imediat după aceea de la investigator 10 bancnote a câte 100 lei.

Cu privire la acest aspect, cu ocazia declarației dată în data de 10.06.2013, inculpate B. F. a menționat într-un mod cu totul lipsit de suport logic și nerealist faptul că a solicitat suma de 1000 lei de la investigatorul sub acoperire S. I. cu titlu de împrumut până la salariul din data de 10.06.2013. La această dată inculpata nu numai că nu a restituit așa zisul împrumut dar a confirmat investigatorului V. I. M. pretinderea și primirea acestei sume. Mai mult decât atât, a mai pretins și primit cu titlu de mită o altă sumă considerabilă, respective 5500 euro.

Consecvență angajamentelor infracționale asumate anterior, în sensul pronunțării unor hotărâri judecătorești cu încălcarea normelor de drept material și de drept procesual civil, în considerarea cărora a pretins și primit de la investigatorii sub acoperire autorizați în cauză suma totală de 13.000 lei, în data de 6 iunie 2013 inculpata B. F. a pronunțat o hotărâre civilă prin care a admis în totalitate cererea de chemare în judecată formulată în numele investigatorului sub acoperire V. I. M..

Din probele administrate pe parcursul urmăririi penale au rezultat date și indicii temeinice care au impus extinderea cercetărilor penale și începerea urmăririi penale cu privire la săvârșirea de fapte noi.

Astfel, în data de 10.06.2013, dând curs cerințelor magistratului judecător B. F., investigatorul sub acoperire V. I. M. a prezentat inculpatei B. F. un nou set de acte, pretinse de către aceasta pentru a putea crea aparența unor raporturi juridice licite ce nu și-au putut produce efectele vizate și care necesitau punerea în executare prin recurgerea la autoritatea judecătorească.

Conform înțelegerilor anterioare, inculpata B. F., însoțită de învinuita M. A. M., s-a întâlnit cu investigatorul sub acoperire V. I. M. în incinta Hotelului C. A. din Arad,

ocazie cu care aceasta din urmă i-a prezentat inculpatei B. F. înscrisuri noi, respectiv antecontracte de vânzare cumpărare, titluri de proprietate și copii după cărți de identitate, cu ajutorul cărora, prin intermediul unor hotărâri judecătorești ce urmau a fi pronunțate de către inculpata B. F., investigatorul sub acoperire urma să cumpere o suprafață de 94 ha teren agricol.

Pretinzând că face calculul taxelor de timbru ce ar trebui achitate pentru a pronunța hotărârile judecătorești necesare inculpata B. F. a pretins și primit, în prezența înv. M. A. M., de la investigatorul sub acoperire suma de 5.500 de euro. Având în vedere faptul că în precedentul dosar în care era pronunțată acea hotărâre judecătorească favorabilă investigatorului sub acoperire V. I. M. nu se regăsește absolut nici o dovadă a achitării taxei de timbru, iar din coroborarea acestui fapt cu declarația învinuitei M. A. M. și cu procesul – verbal, respectiv declarația investigatorului sub acoperire, potrivit cărora suma pretinsă investigatorului sub acoperire în data de 10 iunie 2013 reprezintă folosul pretins de către magistratul judecător pentru redactarea noilor acțiuni civile și soluționarea personală favorabilă a acestora, se impune concluzia că și această sumă de 5.500 de euro reprezintă folosul unui nou act material al infracțiunii de luare de mită, motiv pentru care s-a reținut săvârșirea acestei infracțiuni în formă continuată și s-a dispus extinderea cercetărilor și începerea urmăririi penale pentru acest nou act material, încadrarea juridică ce s-a reținut în continuare fiind circumscrisă prevederilor art. 254 al.1 C.pen. rap. la art. 7 al.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 al.2 C.pen. (două acte materiale).

Totodată s-a dispus extinderea cercetărilor și începerea urmăririi penale și față de învinuita M. A. M., pentru un nou act material ce intră în conținutul infracțiunii de complicitate la luare de mită în formă continuată, prev. de art.26 C.pen. rap. la art.254 C.pen. și la art.7 al.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 al.2 C.pen. (două acte materiale), constând în aceea că la data de 10.06.2013, a participat, alături de inculpata B. F., la pretinderea și primirea de către aceasta din urmă a sumei de 5.500 euro pentru ca magistratul judecător să pronunțe niște hotărâri judecătorești favorabile investigatorului sub acoperire V. I. M..

Astfel, accesând „Portalul instanțelor de judecată” s-a putut observa că la data de 14 mai 2013, învinuita B. F. a introdus în sistemul informatic un număr de trei acțiuni civile și au fost înregistrate trei dosare, astfel :

- Dos. nr. 1304/246/2013, având ca obiect obligația de a face, V. I. M. fiind reclamant și K.M. pârât, cu termen de judecată 7 iunie 2013.

- Dos. nr. 1305/246/2013, având ca obiect obligația de a face, V. I. M. fiind reclamant și M. I., L. P., K. M., G. I., C. P., S. L., M.S., L. P., K. I., F. A. și C.T., pârâți, cu termen de judecată 6 iunie 2013 – pe completul învinuitei B. F..

- Dos. nr. 1306/246/2013, având ca obiect obligația de a face, V. I. M. fiind reclamant, L. P. pârât, S. I. reprezentant legal, fără alte date.

Ca atare, cercetările efectuate au relevat o predispoziție evidentă a inculpatei B. F. pentru săvârșirea unor acte materiale, care, adeseori, aveau o frecvență zilnică, specifice infracțiunilor de corupție, activitatea susnumitei desfășurându-se în baza unei conivențe infracționale pe care o are cu diferiți justițiabili.

Săvârșirea de către inculpatei B. F. a infracțiunilor reținute prin actul de începere a urmăririi penale emis în prezenta cauză, rezultă din:- procesele verbale de sesizare din oficiu ale Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara din 08.08.2012 și respectiv 05.03.2013, procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiental, interceptate și înregistrate conform autorizațiilor și ordonanțelor aflate la dosar : ordonanța cu titlu

provizoriu din 17.01.2013, autorizațiile cu numerele: 3/19.01.2013, 4/19.01.2013, 5/19.01.2013 și 6/19.01.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 3/Al/19.01.2013, autorizația cu numărul 15/05.02.2013, emisă de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 5/Al/05.02.2013, autorizațiile cu numerele: 16/15.02.2013, 17/15.02.2013, 18/15.02.2013, 19/15.02.2013 și 20/15.02.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 6/Al/15.02.2013, autorizațiile cu numerele: 32/19.03.2013 și 33/19.03.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 11/Al/19.03.2013, autorizațiile cu numerele: 42/17.04.2013 și 43/17.04.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 15/Al/17.04.2013, autorizațiile cu numerele: 48/17.05.2013 și 49/17.05.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 18/Al/17.05.2013, notele de supraveghere operativă realizate de către Direcția de Informații și Protecție Internă, ordonanța prin care s-a autorizat folosirea investigatorilor sub acoperire, procese verbale încheiate de investigatorii sub acoperire, declarațiile martorilor și învinuitei M. A. M..

Astfel, apreciindu-se că urmărirea penală efectuată în cauză a evidențiat activitatea desfășurată de inculpata B. F. în scopul săvârșirii unor infracțiuni de corupție, ca modalitate de obținere a unor importante avantaje materiale pentru sine și pentru familia sa, s-a solicitat *Consiliului Superior al Magistraturii – Secția pentru judecători, în temeiul art. 95 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată, privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și art. 42 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 republicată, privind Consiliul Superior al Magistraturii, încuviințarea reținerii, arestării preventive și percheziției magistratului B. F., judecător în cadrul Judecătoriei Ineu.*

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 515 din 10 iunie 2013 s-a încuviințat efectuarea percheziției domiciliare față de magistrat B. F., judecător la Judecătoria Ineu.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 516 din 10 iunie 2013 s-a încuviințat luarea măsurii preventive a reținerii față de magistrat B. F., judecător la Judecătoria Ineu.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 517 din 10 iunie 2013 s-a încuviințat luarea măsurii arestării preventive față de magistrat B. F., judecător la Judecătoria Ineu.

Prin ordonanța din data de 10.06.2013, ora 20,25 s-a dispus luarea măsurii reținerii față de învinuita B. F..

Prin ordonanța din data de 11 iunie 2013 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpata B. F. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în formă continuată, și fals în înscrisuri sub semnătură privată în scopul ascunderii comiterii infracțiunii de luare de mită, prev. de art.254 al.1 C.pen. rap. la art.7 al.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 al.2 C.pen. (două acte materiale), respectiv de art.290 C.pen. rap. la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.33 lit.a C.pen.

Apreciind că sunt întrunite condițiile prev. de art. 143 C.p.p. și existând următoarele cazuri prev. de art. 148 C.pr.pen și anume lit. f din C.pr.pen., în condițiile art. 149¹ al.1 și 2 din C.p.p. a fost întocmit referatul cu propunere motivată de luarea măsurii arestării preventive față de inculpata B. F..

Motivele care stau la baza propunerii de luarea măsurii preventive față de inculpata B. F., sunt reprezentate de faptul că aceasta a săvârșit infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea lor în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Astfel, se apreciază de către procurori că, așa cum rezultă din cele prezentate în cadrul situației de fapt, magistratul și-a folosit atributele calității de judecător,

pentru a dispune sau a facilita obținerea frauduloasă a unor sentințe nelegale, utilizând cunoștințele sale juridice și experiența profesională acumulată, pentru a obține diverse sume de bani pentru sine și pentru nora sa, care este mediator în localitatea Ineu, cu ignorarea flagrantă a principiilor de drept care garantează înfăptuirea justiției și a menirii pe care Ministerul Justiției o are în privința apărării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor și, îndeosebi, în consolidarea principiului referitor la egalitatea acestora în fața legii.

Instanța trebuie să aibă în vedere faptul că inculpata B. F. a pronunțat sentința civilă amintită în condițiile în care nu a avut procedură cu nici o parte din dosar și astfel dorește să acopere acest viciu procedural.

Totodată trebuie avut în vedere „oferta”, respectiv disponibilitatea manifestată de inculpata B. F., de soluționare favorabilă a unor procese viitoare, prin eludarea normelor legale, prin fraudarea sistemului de repartizare aleatorie a cauzelor ECRIS, în scopul obținerii unor sume de bani, fiind dispusă să „corupă” și alți magistrați, cum este de exemplu colegul său T. A. despre care a afirmat: *„Da, la T., care nu mai ține 60 de zile.....păi ți-am spus că ăsta, T. e mult mai flămând”*

Modalitatea de săvârșire a infracțiunii, predispoziția actuală a inculpatei B. F. pentru comiterea unor infracțiuni de corupție, calitatea și pregătirea profesională a acesteia, sunt aspecte care imprimă faptelor comise un grad de pericol social deosebit de grav, întrucât acțiunile infracționale derulate sunt de natură să creeze în rândul opiniei publice imaginea unei „justiții omnipotente”, în care siguranța obținerii unui beneficiu se fundamentează pe posibilitatea de „a cumpăra orice”, precum și pe disponibilitatea unui magistrat al statului român de a „împărți dreptatea pe bani”, ajungându-se practic la situația în care hotărârile judecătorești sunt „vândute” pe importante sume de bani.

Mai mult, din materialul probator administrat în cauză rezultă indicii și cu privire la implicarea judecătorului B. F. în comiterea altor infracțiuni de corupție, aceasta așa cum reiese din probele de la dosar neavând nici un scrupul în a se întâlni cu orice fel de persoane, pretinzând și acceptând sume de bani sau alte foloase în vederea pronunțării unor hotărâri favorabile acestora. Această atitudine și toate aceste acțiuni ale magistratului sunt de natură a crea o imagine nefavorabilă întregului corp profesional al magistraților, cu reflexii negative în spațiul public.

De asemenea, comportamentul infracțional manifestat de către inculpata B. F. este de natură să afecteze autoritatea instituțiilor chemate să înfăptuiască justiția, aducând totodată o atingere gravă sistemului judiciar în general și în mod special prestigiului Judecătoriei Ineu, aruncând astfel o umbră de neîncredere în rândul opiniei publice asupra magistraților din cadrul acestei instanțe neimplicați în fapte de corupție.

Ca atare, având în vedere natura și gravitatea deosebită a faptelor comise, modul de operare utilizat, precum și urmările produse, se apreciază de către procurori că lăsarea în libertate a inculpatei B. F. prezintă un pericol concret pentru ordinea publică, astfel că se impune luarea față de acesta a măsurii arestării preventive, fiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 143 C.p.p. și 148 lit. f. C.p.p., existând probe și indicii temeinice că acesta a săvârșit faptele reținute în sarcina sa.

Deși pericolul pentru ordinea publică nu se confundă cu pericolul social - ca trăsătură esențială a infracțiunii - totuși acestea prezintă puncte de interferență astfel că practica judiciară a conturat punctul de vedere majoritar că pericolul concret pentru ordinea publică se apreciază atât în raport de datele referitoare la persoana învinutului/inculpatului cât și de datele referitoare la fapte, adică natura și gravitatea

infracțiunii comise și rezonanța socială negativă produsă în comunitate ca urmare a săvârșirii acesteia.

Ca rezultat al derulării activității infracționale a magistratului în virtutea funcției publice pe care o deține, cea de judecător, s-a adus atingere implicit nu numai imaginii instituției pe care acesta o reprezintă, ci și o denaturarea gravă a profilului magistratului în sistemul judiciar românesc, magistrații fiind o categorie aparte în rândul celor care înfăptuiesc actul de justiție, trebuind să dea dovadă de o înaltă ținută morală ce presupune abținerea de la comportamentele infracționale, constituind în mod neîndoielnic adevărate repere în societatea românească.

Mai mult pericolul social este prezent și rezidă din modul în care inculpata B. F. a acționat, din lipsa de responsabilitate de care a dat dovadă prin desconsiderarea a ceea ce înseamnă calitatea de magistrat, din scopul urmărit, respectiv, obținerea unor sume însemnate de bani. Folosind într-un scop total neadecvat poziția în care se afla, s-a prevalat de aceasta pentru obținerea unor foloase materiale necuvenite, activitate în care s-a implicat, după cum rezultă din actele dosarului, o îndelungată perioadă a deținerii funcției, chiar și în prezent.

În acest sens se apreciază că față de activitatea infracțională și modalitatea în care a acționat inculpata B. F., ținând seama de relațiile pe care și le-a creat în decursul anilor în mediul profesional face posibil ca lăsarea sa în libertate să îi descurajeze pe cei care au cunoștință despre acele fapte, în a oferi relațiile necesare organelor de anchetă.

Consideră deci îndeplinită cerința atât a textului art. 148 lit. f C.p.p. cât și a jurisprudenței C.E.D.O. în acest sens. (Letellier contra Franței).

Referitor la existența unor circumstanțe sau împrejurări de natură să se răsfrângă asupra situației juridice a persoanei cercetate respectiv absența antecedentelor penale, conduita procesuală adoptată, situația sa profesională, socială și familială, apreciază procurorii că se impun a fi relevate într-un moment procesual ulterior.

De asemenea, susținerea nevinovăției nu constituie un element determinant și suficient pentru a nu fi luată măsura arestării preventive, legea instituind prezumția de nevinovăție în virtutea art. 5² Cod procedură penală până la rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare.

De altfel, așa cum Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat prin Dec.pen.nr.4284/2009, în cursul procesului penal, forța prezumției de nevinovăție scade sau crește în funcție de probatoriul efectuat, ajungând în final, la stadiul de certitudine a nevinovăției sau, dimpotrivă, la negarea sa completă, iar art. 5 par. 1 lit. c) din C.E.D.O., condiționează legalitatea privării de libertate de existența unor motive verosimile, temeinice, că s-a săvârșit sau că se va săvârși o infracțiune sau autorul va fugi după săvârșirea unei infracțiuni.

Trebuie precizat că din actele aflate la dosarul cauzei rezultă indicii și date certe conform cărora inculpata B. F. a procedat similar și în alte cazuri, în sensul că a generat ori acceptat soluționarea unor litigii de același fel a căror taxe judiciare au fost diminuate în mod fraudulos, constituind o practică constantă în activitatea magistratului, iar eventuala cercetare în stare de libertate ar îngreuna stabilirea circumstanțelor concrete în care inculpata a acceptat cuantumul acestor taxe derizorii.

Din cele menționate mai sus, apreciază că se impune luarea măsurii arestării preventive în perioada 11.iunie 2013 – 09 iulie 2013, față de inculpata B. F..

Analizând sesizarea procurorului prin prisma actelor și lucrărilor dosarului, Curtea apreciază că propunerea de arestare preventivă este întemeiată pentru următoarele considerente:

Codul de procedură penală român condiționează luarea unei măsuri preventive privative de libertate de îndeplinirea cumulativă a trei condiții de fond : *să existe probe sau indicii temeinice privind săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală; fapte respectivă să fie sancționată de lege cu pedeapsa închisorii; să fie prezent cel puțin unul dintre temeiurile de arestare, expres și limitativ prevăzute de art.148 Cod procedură penală*, iar odată cu ratificarea de către România în 1994 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, la acestea s-a adăugat și condiția conformității dreptului intern cu exigențele art.5 paragraf 1 lit. c al Convenției, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dată în aplicarea acesteia.

Dispozițiile Convenției fac trimitere, în primul rând, în ceea ce privește verificarea legalității unei detenții preventive, la legislația națională, consacrand obligația de a fi respectate atât normele de fond, cât și cele de procedură prevăzute de către aceasta; dar, cu toate acestea, Curtea a subliniat că orice măsură preventivă trebuie să fie conformă cu scopul urmărit de art. 5 al Convenției, scop care constă în protejarea individului împotriva privărilor arbitrare de libertate. Astfel, se impune nu numai ca privarea de libertate să aibă loc cu respectarea dispozițiilor dreptului intern, ci, este necesar ca acesta din urmă să fie, la rândul său, în acord cu prevederile Convenției, inclusiv cu principiile generale pe care aceasta, deși nu le enunță expres, le conține în mod implicit.

Din această cauză, dar și ținând cont de poziția Curții, enumerarea limitativă a cazurilor de privare de libertate din art.5 paragr.1 al Convenției impun o interpretare restrictivă.

În privința primei condiții necesare pentru luarea măsurii arestării preventive, instanța constată că, din punctul de vedere al dreptului intern – *existența unor probe sau indicii temeinice cu privire la săvârșirea de către inculpată a unei fapte prevăzute de legea penală* – dar și din punctul de vedere al Convenției Europene – *existența unor motive verosimile de a bănuși că persoana care urmează să fie privată de libertate a săvârșit o infracțiune* – este îndeplinită, raportat la probele administrate în cauză (procesele verbale de sesizare din oficiu ale Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara din 08.08.2012 și respectiv 05.03.2013, procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice și a celor purtate în mediul ambiant, interceptate și înregistrate conform autorizațiilor și ordonanțelor aflate la dosar : ordonanța cu titlu provizoriu din 17.01.2013, autorizațiile cu numerele: 3/19.01.2013, 4/19.01.2013, 5/19.01.2013 și 6/19.01.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 3/Al/19.01.2013, autorizația cu numărul 15/05.02.2013, emisă de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 5/Al/05.02.2013, autorizațiile cu numerele: 16/15.02.2013, 17/15.02.2013, 18/15.02.2013, 19/15.02.2013 și 20/15.02.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 6/Al/15.02.2013, autorizațiile cu numerele: 32/19.03.2013 și 33/19.03.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 11/Al/19.03.2013, autorizațiile cu numerele: 42/17.04.2013 și 43/17.04.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 15/Al/17.04.2013, autorizațiile cu numerele: 48/17.05.2013 și 49/17.05.2013 emise de Curtea de Apel Timișoara, conform încheierii penale nr. 18/Al/17.05.2013, notele de supraveghere operativă realizate de către Direcția de Informații și Protecție Internă, ordonanța prin care s-a autorizat folosirea investigatorilor sub acoperire, procese verbale încheiate de investigatorii sub acoperire, declarațiile martorilor).

În ceea ce privește sensul sintagmei de „motive verosimile”, Curtea a statuat că aceasta presupune existența unor fapte sau informații de natură a convinge un observator obiectiv că persoana în cauză a săvârșit o infracțiune.

Motivele verosimile nu trebuie, totuși, să aibă forța unor probe care ar justifica punerea în mișcare a acțiunii penale, trimiterea în judecată sau condamnarea. Curtea a admis că lipsa inculpării sau a trimiterii în judecată a persoanei față de care s-a luat anterior măsura arestării preventive, nu presupune, în mod necesar, că într-o asemenea situație, privarea de libertate a contravenit scopului urmărit de art.5 paragr.1 c) al Convenției – hot Brogan ș.a. c. Regatului Unit din 29.11.1989.

Cu privire la această condiție, *a existenței unor probe sau indicii temeinice* că inculpata a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, instanța reține că prin „probe”, potrivit art. 63 C.p.p., se înțelege orice elemente de fapt care servesc la constatarea existenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei iar prin „indicii temeinice”, potrivit art 68¹ C.p.p., se înțelege presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta, presupunere rezultată din datele existente în cauză.

Apărătorul inculpatei a susținut sub acesta aspect că în cauză nu numai că nu există probe, dar nu există nici indicii temeinice că inculpata a săvârșit o faptă penală. Astfel, susține că potrivit art. 26¹ din Legea nr. 78/2000, investigatorul sub acoperire nu este îndrituit a propune probe false, rezultând din actele dosarului că în dosarul civil 1305/246/2013 părțile sunt fictive, acele terenuri nu există, astfel încât mijloacele de probă astfel obținute sunt fictive.

Curtea reține că potrivit dispozițiilor art. 26¹ din Legea nr. 78/2000 alin. 5 **„procesele-verbale încheiate de investigatorii sub acoperire** sau de investigatorii cu identitate reală cu privire la activitățile desfășurate, autorizate în condițiile alin. (6), **pot constitui mijloace de probă** și pot fi folosite numai în cauza penală în care a fost dată autorizarea”. Prin urmare, deși este adevărat că în cauza civilă reclamantii, părâtii, convențiile de vânzare cumpărare, certificatele fiscale și celelalte documente în susținerea acțiunii sunt fictive, în cauza penală mijloacele de probă sunt constituite din procesele verbale încheiate de investigatori.

De asemenea, Curtea mai reține că potrivit alin. 6 din același articol „investigatorii sub acoperire sau investigatorii cu identitate reală pot fi autorizați **să promită, să ofere sau, după caz, să dea bani ori alte foloase unui funcționar**, în condițiile prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal”. Nu rezultă în cauză că investigatorii ar fi depășit atribuțiile cu care au fost investiți prin ordonanțele de autorizare.

Apărătorul inculpatei a mai susținut că aceste indicii temeinice sunt nelegale în conformitate cu prevederile art. 68 alin. 2 C.pr.pen deoarece au fost obținute prin provocare.

Conform art. 68 alin. 2 C.pr.pen., "este oprit a determina o persoană să săvârșească sau să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii de probe.

Textul de lege, întrucât nu distinge, are în vedere printre altele provocarea, din partea organelor de urmărire penală, a agenților statului, în scopul obținerii de probe care să ducă la incriminarea făptuitorului.

Sintagma „a determina” presupune o instigare la comiterea infracțiunii (îndemn, încurajare, în sensul reglementării formei de participare a instigării prevăzute de art. 25 C.pen.), dar intră sub incidența textului de lege de mai sus și

provocarea sub forma vicleniei, înșelăciunii, în urma căreia persoanei i se sugerează într-un mod neechivoc săvârșirea unei infracțiuni.

Totodată, provocarea este reglementată în dreptul român ca o formă de constrângere, aspect care reiese din denumirea marginală a art. 68 C.pr.pen., „Interzicerea mijloacelor de constrângere”, text de lege care interzice în cuprinsul alineatului 1 obținerea de probe prin constrângere în formele prevăzute acolo (prin întrebuițarea de violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, promisiuni și îndemnuri), iar în alineatul 2 se referă expres la determinarea săvârșirii sau continuării săvârșirii unei infracțiuni, în scopul obținerii de probe.

Provocarea din partea agenților statului poate avea loc prin desfășurarea activităților investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală, cu depășirea limitelor cadrului legal (art. 26¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările ulterioare).

Legea specială reglementează așa cum s-a arătat mai sus și o procedură de simulare a comportamentului infracțional, constând în promiterea, oferirea sau, după caz darea de bani sau alte foloase unui funcționar, în condițiile prevăzute la art. 254, art. 256 sau art. 257 C.pen., procedură care este supusă autorizației procurorului, conform art. 26¹ alin. 7 din lege.

Utilizarea acestor tehnici speciale de investigație nu sunt incompatibile cu dreptul la un proces echitabil, însă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului subliniază că utilizarea acestor tehnici ascunse trebuie să aibă limite clare, iar când un inculpat susține că a fost instigat se impune ca instanțele să verifice atent materialul probator de la dosar.

Instanța reține în acest sens că acțiunea investigatorilor nu a fost provocatorie, simpla solicitare a investigatorului V. I. M. de a afla procedura prin care se poate rezolva prin intermediul autorității judiciare clarificarea dreptului de proprietate cu privire la anumite terenuri, a condus la disponibilitatea inculpatei de a o sprijini pe aceasta cu încălcarea flagrantă a codului deontologic al magistratului și al atribuțiilor de serviciu, aceasta oferind investigatorului serviciile sale de a redacta acțiunea, a da sfaturi cu privire la actele ce trebuie depuse, a face în așa fel ca acțiunea civilă să-i parvină, dând promisiune fermă în sensul că aceasta va fi admisă, ceea ce s-a și întâmplat, activități pentru care a pretins și primit sume de bani.

Astfel săvârșirea infracțiunii nu a avut loc prin solicitarea directă a investigatorului, dată inculpatei de a comite această infracțiune, investigatorul solicitând doar un sfat juridic, nesolicitând expres ca inculpata să se ocupe personal de acest demers, iar în plus în cauză existau indicii că inculpata a mai comis astfel de fapte.

În acest sens, prin Decizia penală nr. 1520/20 martie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut că „Abordarea inițială de către inculpat a martorului denunțător, polițist, cu ocazia efectuării atribuțiilor de serviciu, în sensul rezolvării favorabile a cererii sale în schimbul unei recompense ulterioare și organizarea unui flagrant în aceste condiții, finalizat cu "acceptarea" și primirea sumei de bani oferite de inculpat, **nu constituie o provocare** la infracțiunea de dare de mită, inițiativa aparținând chiar inculpatului, fapt confirmat și de înregistrările audio și video dar și a celorlalți martori-organe de constatare penală”.

Față de aceste considerente, Curtea reține că nu a existat o provocare din partea investigatorilor, de natură a face incidente prevederile art. 68 alin. 2 C.pen.

Starea de fapt care a permis instanței să aprecieze că în cauză există indicii temeinice, respectiv motive verosimile că inculpata B. F. a comis faptele reținute în sarcina sa este următoarea:

În perioada 17 ianuarie – 10 iunie 2013, inculpata B. F., în calitate de judecător la Judecătoria Ineu, a pretins și primit, în mai multe tranșe, de la două persoane (investigatorii sub acoperire V. I. M. și S. I.), suma totală de 13.000 lei și 5.500 euro, pentru ca în schimb să pronunțe o hotărâre civilă favorabilă uneia dintre cele două persoane, prin care se asigura transferul pe cale judiciară a dreptului de proprietate asupra unor terenuri. Anterior, judecătoria B. F. instruisese persoana beneficiară a hotărârii civile asupra documentelor pe care trebuie să le procure pentru a declanșa procese cu proprietarii unor terenuri despre care persoana afirma că intenționa să le achiziționeze, în așa fel încât să se evite procedura notarială și să se creeze un presupus conflict juridic cu părțile contractante. În acest fel, persoana beneficiară urma să fie exonerată de plata taxelor și onorariilor notariale și să nu mai aștepte efectuarea măsurătorilor topografice a terenurilor dobândite, terenuri neîntabulate în cartea funciară și evidențiate doar în titlurile de proprietate.

În condițiile în care cererile de chemare în judecată au fost înregistrate la trei complete diferite, inculpata a formulat și semnat o precizare de acțiune în numele cumpărătorului referitor la pârâții din acțiunile înregistrate pe alte complete, astfel încât aceste cereri să fie soluționate tot la completul său. La data 6 iunie 2013, în acord cu cele convenite, inculpata B. F. a pronunțat o sentință civilă prin care a admis în totalitate cererea de chemare în judecată formulată în numele persoanei de la care primise o parte din suma de bani mai sus menționată, în condițiile în care în dosar nu era îndeplinită procedura de citare cu nici una din cele 12 părți din dosar.

Curtea nu va reține apărarea inculpatei în sensul că suma de bani (13.000 lei) a fost solicitată pentru plata taxelor de timbru (12.000 lei și 1.000 lei împrumut, aspectul contrar rezultând din ansamblul înregistrărilor în mediu ambiental din care rezultă că inculpata i-a spus investigatorului sub acoperire V. I. M. că suma de 10.000 lei reprezintă taxă de timbru și 2.000 restul, aceasta pretinzând ulterior pentru ea și suma de 1.000 lei de la investigatorul sub acoperire S. I..

În realitate, inculpata și-a însușit întreaga sumă de bani, din conținutul dosarului civil soluționat de aceasta la data de 6 iunie 2013 rezultând că la dosar nu s-a depus taxa de timbru.

La data de 10 iunie 2013, inculpata B. F. a primit 5.500 euro împreună cu copii ale unor alte convenții sub semnătură privată cu privire la transferul dreptului de proprietate, în același scop de a formula acțiunea și a pronunța o sentință care să țină loc de act autentic de vânzare cumpărare, împrejurare în care procurorii au procedat la constatarea infracțiunii flagrante.

Inculpatei B. F. i s-au adus la cunoștință acuzațiile în conformitate cu prevederile art. 6 alin. 3 Cod de procedură penală. Având în vedere calitatea de magistrat a inculpatei B. F., la cererea procurorilor, Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii a încuviințat percheziția, reținerea, respectiv arestarea preventivă a acesteia.

A doua condiție : pentru fapta săvârșită, legea să prevadă pedeapsa închisorii, este de asemenea îndeplinită, astfel, pentru una din infracțiunile reținute în sarcina inculpatei (art. 254 al.1 C.pen. rap. la art. 7 al. 1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 al.2 C.pen), legea prevede pedeapsa închisorii(de la 3 la 15 ani) – legea internă fiind mai severă decât dispozițiile Convenției care nu condiționează dispunerea arestării de gravitatea pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită.

În speța dedusă judecării, **a treia condiție obligatorie** – ce vizează existența cel puțin a unuia dintre temeiurile prevăzute de art. 148 Cod procedură penală, respectiv lit. f – comportă anumite interpretări.

Curtea Europeană, verificând temeiurile de arestare din dreptul intern în respectarea art. 5 paragr. 3 din Convenție – a apreciat asupra caracterului rezonabil al detenției preventive, acceptând doar anumite temeiuri din cele invocate de statele membre. Astfel, detenția este justificată doar dacă se face dovada că asupra procesului penal planează cel puțin unul dintre următoarele pericole, care trebuie apreciate în concret, pentru fiecare caz în parte : pericolul de săvârșire a unor noi infracțiuni – Hotărârea Matznetter c. Austriei/ 10.11.1969, pericolul de distrugere a probelor – Hot. Wemhoff c. Germaniei/27.06.1968, riscul presiunii asupra martorilor – Hot. Letellier c. Franței/26.06. 1991, pericolul de dispariție al inculpatului – Hot. Neumeister c. Austriei/27.06.1968 sau pericolul de a fi tulburată ordinea publică – Hot. Letellier c. Franței/26.06. 1991.

Instanța constată că, în speța dedusă judecării, în privința inculpatei **planează pericolul de a fi tulburată ordinea publică.**

Înțelegând prin ordine publică acea caracteristică a unei societăți în care domină siguranța, securitatea, respectul față de drepturile cetățenilor, și care presupune existența unor măsuri care să asigure funcționarea normală a sistemului, menținerea liniștii cetățenilor și a respectării drepturilor acestora, instanța apreciază că pericolul concret pentru o asemenea ordine publică, dovedit cu probele de la dosar, există și impune luarea față de inculpată a măsurii arestării preventive.

Fără a încălca prezumția de nevinovăție de care se bucură inculpata, instanța apreciază că probele administrate în cauză reprezintă tot atâtea probe cu privire la pericolul concret pentru ordinea publică pe care îl reprezintă lăsarea acesteia în libertate, la acestea adăugându-se și alte aspecte precum împrejurarea că persoana acuzată este magistrat cu atribuții de aplicare a legii, în calitate de reprezentant al autorității judecătorești, funcție care presupune o responsabilitate în plus în ceea ce privește atribuțiile de serviciu, iar aceste persoane trebuie să fie un exemplu pentru societate în ceea ce privește comportamentul lor la locul de muncă, care trebuie să fie caracterizat prin corectitudine, imparțialitate și o conduită morală ireproșabilă.

Pericolul social pentru ordinea publică mai este potențat și de faptul că inculpata nu a avut o atitudine sinceră nici în fața procurorului, dar nici în fața instanței de judecată, încercând să ofere o versiune a faptelor sale care să o protejeze de rigorile legii penale, încercând să inducă instanței o stare de fapt din care ar rezulta că a încălcat doar normele deontologice, nu și cele penale.

Împotriva unor astfel de fapte cum este cea reținută în sarcina inculpatei, autoritățile judiciare trebuie să aibă o reacție severă și eficientă pentru a contracara un astfel de fenomen de corupție și care pune în pericol însăși ordinea publică deoarece astfel de fapte cum este cea de care este învinuită inculpata ar putea îngădi chiar înfăptuirea justiției, aducând o imagine gravă instituției din care face parte și autorității judiciare în special.

Nu poate fi neglijat nici faptul că inculpata a pretins și primit sume de bani pentru judecarea unei acțiuni în care a efectuat atât acte specifice profesiei de avocat cât și specifice activității de judecată cu încălcarea dispozițiilor legale civile atât sub aspect material cât și procedural.

Curtea apreciază că singura măsură cu caracter preventiv care poate în momentul de față să asigure buna desfășurare a procesului penal este măsura arestării preventive, astfel că instanța urmează să ia această măsură pentru a da eficiență întregului demers al organelor de urmărire penală pentru a trage la răspundere penală pe inculpată, această măsură fiind o premisă necesară aflării adevărului în cauză, motiv pentru care măsura obligării de a nu părăsi țara sau localitatea solicitată de inculpată prin apărător ales apare ca fiind inefficientă.

Este adevărat că regula în procesul penal este starea de libertate în care sunt cercetate și judecate persoane care sunt acuzate că au comis o infracțiune, și excepția este starea de arest preventiv, însă în cazul de față se impune luarea unei măsuri preventive eficiente raportat la natura, gravitatea faptei, a valorilor sociale ocrotite de norma penală și puse în pericol prin săvârșirea faptei și nu în ultimul rând de calitatea persoanei acuzate, a cărei lăsare în libertate ar crea un sentiment de insecuritate publică, de neîncredere a populației în capacitatea justiției de a reacționa eficient, fiind prioritar interesul general de apărare al ordinii publice față de interesul particular al inculpatei de a fi judecată în stare de libertate, în acest sens fiind și jurisprudența CEDO, care în situații de acest gen permite privarea de libertate a persoanei.

Pentru toate aceste considerente, văzând că este întemeiată propunerea de arestare preventivă formulată de către Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara, Curtea o va admite și va dispune arestarea preventivă a inculpatei B. F. pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 11 iunie 2013, până la data de 9 iulie 2013 inclusiv,.

Văzând și dispozițiile art. 192 alin. 3 C.pr.pen.,

Pentru aceste motive,
În numele legii,
DISPUNE:

În baza art. 149¹ C.p.p. rap. la art. 143 C.p.p. și art. 148 lit. f) C.p.p. admite propunerea privind luarea măsurii arestării preventive față de inculpata B. F., formulată de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție –Serviciul Teritorial Timișoara.

Dispune arestarea preventivă a inculpatei **B. F., ..., pe o perioadă de 29 de zile, începând cu data de 11 iunie 2013, până la data de 9 iulie 2013 inclusiv.**

În baza art.149¹ alin.12 C.p.p. raportat la art.146 alin.11¹ C.p.p. respinge cererea inculpatului, formulată prin apărătorul său, privind luarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara sau localitatea.

În baza art. 192 alin. 3 c.p.p. cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu drept de recurs în termen de 24 de ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședința public, azi, 11.06.2013, ora 20,00.

PREȘEDINTE
F. P.

GREFIER
C.U .